

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 24 april 1925 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för N. A. Svanberg och P. Larsson från viss skadeståndsskyldighet jämte i ämnet väckta motioner.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 13 mars 1925 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition nr 126, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att N. A. Svanberg och P. Larsson må mot erläggande av ett belopp av 2,000 kronor befrias från dem enligt av Svea hovrätt den 2 november 1923 meddelade domar åliggande betalnings- och skadeståndsskyldighet gentemot Kungl. Maj:t och kronan.

Beträffande utredningen i ärendet tillåter sig utskottet hänvisa till berörda statsrådsprotokoll.

Motioner.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft två inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade likalydande motioner nämligen nr 224 i första kammaren av herr *Johansson, Johan Peter*, och nr 370 i andra kammaren av herr *Olofsson* i Digernäs, vari hemställts, att riksdagen ville besluta, att N. A. Svanberg och P. Larsson måtte befrias från all dem enligt av Svea hovrätt den 2 november 1923 meddelade domar åliggande betalnings- och skadeståndsskyldighet gentemot Kungl. Maj:t och kronan.

I fråga om motiveringen härför hänvisas till motionerna.

Kungl. Maj:ts förevarande framställning är närmast föranledd av en utav Svanberg och Larsson gjord framställning om erhållande av ett mot deras tillgångar svarande ackord å det skadeståndsbelopp av 27,534 kronor 70 öre jämte ränta och rättegångskostnader, som sökandena genom Svea hovrätts ovanberörda domar förpliktats att till kronan utgiva på grund av bristande fullgörande av ingångna avtal om uppförande av bostäder för jägmästarna i Dorotea och Malgomajs revir.

Utskottet.

Såsom framgår av propositionen har 1922 års riksdag avslagit en motionsvis gjord framställning om efterskänkande av statens berörda fordran.

Vad i propositionen nu anförts synes utskottet innebära synnerligen starka skäl för vidtagande av åtgärder i syfte att befria Svanberg och Larsson från ifrågavarande skuldbörda. Utskottet har emellertid icke ansett sig böra tillstyrka sådan befrielse annat än på sätt i propositionen förslagits. Utskottet får därför hemställa,

att riksdagen måtte, med avslag å motionerna I: 224 och II: 370, bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 23 april 1925.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hellström, Sederholm, Nilsson* i Kabbarp, *Boberg, Elisson, Norin, Andersson* i Fältenborg och *Luterkort* samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Olsson* i Broberg, *Carlström, Uddenberg* i Karlskoga, *Andersson* i Grimbo, *Hedlund* i Häste, *Sjölander* och *Vahlstedt*.

Reservation

av herrar *Nilsson* i Kabbarp, *Norin, Andersson* i Fältenborg, *Luterkort, Carlström, Andersson* i Grimbo, *Hedlund* i Häste och *Sjölander*, som ansett att utskottet bort hemställa,

att riksdagen i anledning av förevarande proposition och motioner måtte besluta, att N. A. Svanberg och P. Larsson befrias från all dem enligt Svea hovrätts ifrågavarande, den 2 november 1923, meddelade domar åliggande betalnings- och skadeståndsskyldighet gent emot Kungl. Maj:t och kronan.